

Secretaria General

A la ciutat de Tarragona, a 7 de febrer de 2014

Essent dos quarts d'onze del matí queden reunits al Saló de Comissions "Julio Antonio" d'aquesta Diputació els membres de la Junta de Govern, sota la Presidència de l'Il·lm. Sr. Josep Poblet Tous, President de la Corporació, i amb l'assistència dels següents Srs. Diputats:

Molt Il·ltre. Sr. Albert Vallvé Navarro
Molt Il·ltre. Sr. Josep Maria Cruset Domènech
Molt Il·ltre. Sr. Pere Panisello Chavarria
Il·ltre. Sr. Joan Josep Malràs Pascual
Il·ltre. Sr. Àlvaro Gisbert Segarra
Il·ltre. Sr. Benet Jané Palau
Il·ltre. Sr. Joan Piñol Mora
Il·ltre. Sr. Daniel Masagué Pere
Il·ltre. Sr. David Rovira Minguella

Actua de Secretària la Sra. Pilar Sánchez Peña, Secretària General de la Diputació.

Assisteix també el Sr. Tomàs Carbonell Vila, Interventor general de la Diputació.

Exercint les competències delegades per decret de la Presidència de data 25 de juliol de 2011 núm. registre 1-2011-1583 modificat per decret de data 16 d'abril de 2013 núm. 8004330008-00-2013-000655, i per acord de Ple de 29 de juliol de 2011, els membres de la Junta de Govern procedeixen a l'adopció dels següents acords, tots ells per unanimitat excepte quan expressament es fa constar una altra cosa.

SECRETARIA

Secretaria General

PUNT 1.- APROVACIÓ DE L'ACTA DE LA SESSIÓ ANTERIOR DEL DIA 31 DE GENER DE 2014

Per unanimitat s'aprova l'acta de la sessió anterior del dia 31 de gener de 2014.

Serveis jurídics

PUNT 2.- DACIÓ DE COMPTE DEL DECRET 20/2014 DICTAT A LES ACTUACIONS 383/13 DEL JUTJAT SOCIAL DE REFORÇ DE TARRAGONA DE DESESTIMEN DEL PROCEDIMENT D'ACOMIADAMENT INTERPOSAT PER UNA EXTREBALLADORA DE L'ESCOLA I CONSERVATORI DE MÚSICA DE LA DIPUTACIÓ A TORTOSA

Fets

1. La senyora XXX va interposar una demanda per acomiadament improcedent contra la Diputació de Tarragona, la qual es va tramitar davant el Jutjat Social de Reforç de Tarragona amb el número d'actuacions 383/13.

2. En data 20 de gener de 2014 l'esmentat Jutjat va dictar el Decret núm. 20/2014 pel qual es té per desistida a la Sra. XXX de la continuació del procediment i conseqüent arxiu de les actuacions. Aquest Decret ha esdevingut ferm.

La part dispositiva del Decret estableix:

"Acuerdo que procede tener por desistida a la parte actora de la continuación del procedimiento y consecuente archivo del mismo sin más trámite. Dejándose sin efecto el señalamiento acordado para el próximo día 10/02/2014 a las 12:00 horas."

Fonaments de dret

L'article 20 de la Llei 1/2000 d'Enjudiciament Civil estableix que la part actora podrà desistir en qualsevol moment de la continuació del procediment. Aquest desistiment comporta l'arxiu de les actuacions.

Per tant, **S'ACORDA**:

Quedar assabentats del Decret núm. 20/2014, de data 20 de gener de 2014, dictat pel Jutjat Social de Reforç de Tarragona a les actuacions 383/13, pel qual es té per desistida a la recurrent.

PUNT 3.- PROPOSTA DE RESOLUCIÓ DE LA RECLAMACIÓ DE RESPONSABILITAT PATRIMONIAL PRESENTADA CONTRA LA DIPUTACIÓ DE TARRAGONA PER DANYS SOFERTS A UN CICLOMOTOR A LA CARRETERA TP-2031, DIRECCIÓ TARRAGONA.

Antecedents administratius

1. El senyor XXX, en representació del senyor XXX, va presentar el dia 26 de gener de 2012 una reclamació de responsabilitat patrimonial contra la Diputació de Tarragona per danys soferts el dia 5 de juliol de 2009, cap a les 3.00 hores, quan el senyor XXX circulava amb el ciclomotor XXX, matrícula XXX, per la carretera TP-2031, en direcció Tarragona, i al punt quilomètric 0500, va caure i va impactar contra la biona, la qual cosa va produir danys al vehicle i lesions personals.

El reclamant demana com a quantia indemnitzatòria la quantitat de 340.596,40 Euros.

2. Per decret de la Presidència de 14 de febrer de 2012 s'admet a tràmit la reclamació de responsabilitat patrimonial presentada pel senyor XXX, en representació del senyor XXX, que es tramita segons determina la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i el Reglament dels procediments de les administracions públiques en matèria de responsabilitat patrimonial, aprovat pel Reial decret 429/1993, de 26 de març.

3. Després de la instrucció de l'expedient es dóna audiència a l'interessat per termini de 10 dies, durant el qual la representació del reclamant va presentar un escrit d'al·legacions.

4. Atès el contingut de l'escrit d'al·legacions presentat, es resol obrir un període extraordinari de prova, se sol·licita la prova i, obtinguda aquesta, es concedeix un nou termini de 10 dies per al·legacions, termini durant el qual el representant del reclamant presenta un escrit en defensa dels seus drets i interessos.

5. En data 30 d'abril de 2013, la instructora de l'expedient emet la proposta de resolució del present expedient de reclamació de responsabilitat patrimonial.

6. Per acord de Junta de Govern de 10 de maig de 2013 s'acorda demanar a la Comissió Jurídica Assessora que emeti dictamen sobre l'expedient de reclamació de responsabilitat patrimonial iniciat pel senyor XXX, en representació del senyor XXX, i suspendre en espera que s'emeti l'esmentat dictamen. Aquesta resolució notifica als interessats.

7. En data 20 de juny de 2013, per mitjà d'ofici del president de la Diputació de Tarragona, es tramet l'expedient a la Comissió Jurídica Assessora.

8. En data 20 de gener de 2014 la Diputació de Tarragona ha rebut el dictamen núm. 2/2014 emès per la Comissió Jurídica Assessora.

Fets provats

1. La carretera TP-2031 és de titularitat de la Diputació de Tarragona.
2. Al tram del punt quilomètric 0,500 de la carretera TP-2031 la limitació de velocitat segons senyalització vertical és de 50 km/h.
3. La Intensitat mitjana diària (IMD) de la carretera TP-2031 és de 15.357 vehicles l'any 2010.
4. El dia 17 de juny de 2009 el Servei d'Assistència al Territori (SAT) de la Diputació de Tarragona van posar protectors puntuals de cautxú als suports de la barrera bionca existent al punt quilomètric 0,500 de la carretera TP-2031.
5. El 13 de juliol de 2009 el personal del SAT va observar que els protectors dels suports de la barrera de seguretat estaven trencats i es van reparar el dia 23 de juliol de 2009.
6. El 5 de juliol de 2009 el ferm de la carretera era d'aglomerat asfàltic i estava en bon estat de conservació, sec i net.
7. El dia 5 de juliol de 2009 a les 3.00 hores les condicions atmosfèriques eren de bon temps amb calma o vent suau, de nit amb il·luminació artificial suficient i amb bona visibilitat.
8. El senyor XXX (de 18 anys) té llicència per a la conducció de ciclomotors des del 1 d'agost de 2006.
9. El dia 5 de juliol de 2009, a les 3.00 hores, el senyor XXX conduïa un ciclomotor i va caure al punt quilomètric 0,500 de la carretera TP-2031.
10. Segons indica la Guàrdia Urbana de Tarragona (Diligència núm. 513146/2009 AT), al lloc de la caiguda del senyor XXX s'observà uns 5 metres de marques d'arrossegament del ciclomotor inicialment, per desaparèixer després uns 10,3 metres i tornar a aparèixer uns 11,6 metres les dites marques d'arrossegament, amb una longitud total des de l'inici de les marques fins que desapareixen de 26,9 metres.
11. D'acord amb el que recull la Guàrdia Urbana de Tarragona a la Diligència 513146/2009 AT, "s'aprecien restes de la protecció del pilot d'ancoratge de la tanca metàl·lica al paviment".
12. L'esmentat Atestat de la Guàrdia Urbana de Tarragona menciona, en relació als danys del ciclomotor, que aprecien "Deformacions greus en la totalitat del ciclomotor".
13. La Guàrdia Urbana de Tarragona va trobar al senyor XXX amb el casc utilitzat correctament.
14. La Guàrdia Urbana de Tarragona va trobar que el ciclomotor

conduït pel senyor XXX tenia els pneumàtics molt desgastats.

15. Segons informe d'assistència a Urgències de 5 de juliol de 2009 de l'Hospital Joan XXIII, el senyor XXX és diagnosticat de politraumatisme; fractura de la meseta tibial; ferida incisa contusa; amputació traumàtica del braç i mà unilateral, nivell inespecificat, complicada, i TCE traumatisme cranioencefàlic.

16. D'acord amb l'anàlisi clínic efectuat al senyor XXX el dia 5 de juliol de 2009 el PlaEtanol R_{sult}<10 mg/dL resulta negatiu.

17. D'acord amb l'Informe d'alta d'hospitalització de 24 de juliol de 2009 de l'Hospital Joan XXIII, el senyor XXX, realitzada exploració complementària, és diagnosticat d'amputació traumàtica de l'extremitat superior esquerra (a nivell subcapital d'húmer) i de factura espino-tuberositària de la tibia esquerra, amb inestabilitat del genoll.

18. El dia 16 d'octubre de 2009 el senyor XXX és diagnosticat d'infecció a la ferida quirúrgica de la cama esquerra, tal com recull l'informe d'assistència a Urgències de l'Hospital Joan XXIII de 16 d'octubre de 2009.

19. El senyor XXX va estar hospitalitzat entre el dia 22 d'octubre de 2009 i el 27 d'octubre de 2009 per a intervenció quirúrgica, d'acord amb l'informe d'alta d'hospitalització de l'Hospital Joan XXIII de 27 d'octubre de 2009.

20. El senyor XXX va estar hospitalitzat entre el dia 4 de febrer de 2010 i el dia 17 de febrer de 2010 per a sotmetre's a una intervenció quirúrgica d'Osteosintesi de la tibia esquerra, segons informe d'alta d'hospitalització de 17 de febrer de 2010 de l'Hospital Joan XXIII.

21. El 30 d'octubre de 2010 el senyor XXX és assistit a Urgències de l'Hospital Joan XXIII per dolor, punxada, coïssor i inflamació ocular, segons recull l'informe d'assistència a Urgències de l'esmentat Hospital de 30 d'octubre de 2010.

22. El senyor XXX va causar baixa per incapacitat temporal en data 5 de juliol de 2009 i, posteriorment, va causar alta el 16 de desembre de 2010, segons resolució de la Direcció Provincial de Tarragona de l'Institut Nacional de la Seguretat Social de data 16 de desembre de 2010.

23. El dia 25 de gener de 2011 la Direcció Provincial de Tarragona de l'Institut Nacional de la Seguretat Social resol sobre la pensió d'incapacitat permanent en el grau de total per a la professió habitual del senyor XXX.

24. D'acord amb el que indica el Servei Català de Trànsit i el Servei d'Assistència al Territori de la Diputació de Tarragona des de l'any 2009

al 2012 consta 1 accident amb ferits a la carretera TP-2031, al punt quilomètric 0+500.

25. El Jutjat d'Instrucció núm. 4 de va incoar les Diligències Prèvies número 2855/2009 i va disposar el seu sobreseïment provisional, per mitjà d'Interlocutòria de data 7 de juliol de 2009.

Fonaments de dret

1. Requisits necessaris per apreciar l'existència de responsabilitat patrimonial

L'article 139 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, disposa que l'Administració Pública indemnitzarà els particulars pels danys soferts sempre que la lesió sigui conseqüència del funcionament normal o anormal dels serveis públics.

La jurisprudència de forma reiterada sosté que perquè sorgeixi la responsabilitat patrimonial d'una administració pública és necessari que concorrin una sèrie de requisits:

- Acreditació de la realitat del resultat danyós: el dany al·legat ha de ser efectiu, avaluable econòmicament i individualitzat.
- Antijuridicitat de la lesió, per no concórrer en la persona afecta el deure jurídic de suportar el perjudici patrimonial sofert.
- Imputabilitat a l'administració, amb independència del caràcter lícit o il·lícit de l'actuació administrativa.
- Exoneració en els supòsits de força major.
- Subjecció de l'exercici del dret al requisit temporal que la reclamació es presenti abans del transcurs de l'any des del fet motivador de la responsabilitat.

2. Consideració prèvia sobre la impugnació de documents

Pel que fa a la impugnació dels documents consistents en l'informe del Servei Català de Trànsit de 9 de gener de 2013 i a l'informe del SAT de 20 de desembre de 2012, no s'indica si s'impugna l'autenticitat o si s'impugna el valor probatori.

La Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques indica en el seu article 137.3 que els fets constatats per funcionaris als que es reconeix la condició d'autoritat i que es formalitzin en document públic observant els requisits legals pertinents tenen valor probatori. Per tant, existeix presumpció de veracitat dels empleats de les administracions públiques.

No obstant això, també volem mencionar que d'acord amb els articles 317, 319 i 320 de la LEC els documents públics, com són els documents que en ocupen, ni es poden confrontar perquè són informes originals i no simples fotocòpies o certificats, ni pot qüestionar-se el valor probatori, ja que fan prova plena del fet, tal com s'estableix a l'article 319.1 en relació amb el 317 de la LEC.

Per altra banda, en relació a la petició pròpiament dita d'informe sobre accidentalitat de la carretera on van ocórrer els fets de la que també sembla posar-se en dubte la seva formulació, la Diputació va sol·licitar (conforme va demanar el reclamant en l'escrit registrat d'entrada a la Diputació el dia 12 de desembre de 2012) un informe sobre accidentalitat al Servei Català de Trànsit. A l'esmentat escrit de 12 de desembre de 2012 consta que es demanés un informe sobre l'accidentalitat de la carretera TP-2031 al punt quilomètric 0,500.

L'únic que va establir la instructora, perquè no s'indicava a la petició de prova formulada, fou l'any. Es va establir l'any 2009 perquè és l'annualitat en què el SAT va instal·lar els protectors de cautxú a la tanca biona que hi ha al punt quilomètric esmentat (recordem que es van instal·lar el dia 17 de juny de 2009), ja que el que interessava era comprovar l'accidentalitat en les mateixes condicions en què va patir l'accident el senyor XXX. No tindria sentit que la petició fos sense haver establert un espai temporal, atès que cal acotar-les. A més, és evident que una topada sense els protectors de cautxú o amb ells tindria uns efectes diferents pel que fa a la gravetat dels ferits.

Cal afegir, per al cas que ens ocupa, que no era ni és necessari tenir coneixement de l'accidentalitat de la carretera TP-2031 a la resta de punts quilomètrics que la conformen, ja que el que és necessari per a resoldre el cas és l'existència d'accidentalitat al lloc on el senyor XXX va patir la caiguda.

Per consegüent, no es tindrà en consideració la impugnació dels informes del Servei Català de Trànsit de 9 de gener de 2013 i del SAT de 20 de desembre de 2012.

3. Existència de prescripció de l'acció per a reclamar

Com s'ha exposat a l'apartat 3.1 dels Fonaments de dret, un dels requisits indispensables per a poder tramitar i entrar en el fons de les reclamacions de responsabilitat patrimonial és la inexistència de prescripció de l'acció, d'acord amb la Llei 30/1992 i el que ha disposat reiteradament la jurisprudència dels tribunals.

L'article 142.5 de la Llei 30/1992 disposa "*el derecho a reclamar prescribe al año*" i estableix que, en cas de danys físics o psíquics a les persones, "*el plazo empezará a computarse desde la curación o la determinación del alcance de las secuelas*".

La jurisprudència ha establert que en casos de lesions personals i per tal de computar el “dies a quo” del termini de prescripció cal començar a partir de la data d’alta mèdica, d’acord amb el principi de l’“actio nata” (que determina que el còmput del termini de prescripció per a l’exercici de l’acció de responsabilitat patrimonial no pot realitzar-se si no des del moment en què resulta possible l’exercici de l’acció per estar plenament determinats els dos elements del concepte de lesió: el dany i la constatació de la seva il·legimitat).

En el cas que ens ocupa, la data d’alta seria la de fi de la prestació per incapacitat temporal, és a dir, el dia 16 de desembre de 2010, ja que la decisió de l’inici d’un expedient d’incapacitat permanent s’ha de prendre en base a un informe mèdic, informe en què la Comissió d’Avaluació d’Incapacitats es basa per a fer la proposta de resolució de 16 de desembre de 2010, per la qual s’inicia l’expedient d’incapacitat permanent. A la proposta de resolució de 16 de desembre de 2010 s’indica que s’ha determinat el diagnòstic del senyor XXX en “Amputació traumàtica extremitat superior esquerra, dolor membre fantasma, fractura planell tibial esquerra tractat amb osteosintesi i bona evolució, sense dèficits ni limitacions. Trastorn d’ansietat”. Aquest diagnòstic es reitera literalment al dictamen–proposta de 23 de desembre de 2010 i en aquest cas fins i tot se l’anomena quadre residual i indicant, a més, que són el diagnòstic de les seqüeles. A més, l’esmentat diagnòstic es recull al full número 2, al Fet Tercer, de la reclamació de responsabilitat patrimonial presentada davant la Diputació de Tarragona el 26 de gener de 2012 i el mateix reclamant indica que són les seqüeles.

La Sentència del TSJ de Catalunya de 4 d’abril de 2007, la qual en el seu FJ 3 manifesta que “*viene interpretándose por diferentes Tribunales de esta jurisdicción que el alcance de las secuelas queda determinado por el alta médica. Pueden citarse las SAN de fecha 27 de septiembre de 2006 y 8 de noviembre de 2006 , y la STSJ de Asturias de 16 de noviembre de 2005, que interpretan que, el plazo de prescripción comienza a partir del momento en que se conozca definitivamente el alcance de las secuelas, acorde con el art. 142.5 de la Ley 30/1992 , lo cual se produce a partir del alta médica.*”

La Sentència núm. 1098/2012, de 15 d’octubre, del TSJ de Catalunya recull “Como se ha dicho en reiteradas ocasiones la fecha de la estabilización de las secuelas fija el dies a quo para el inicio del cómputo del plazo de prescripción que se determina en el art. 142.5 de la Ley 30/1992. La temporaneidad de la reclamación es un requisito esencial en este tipo de reclamaciones, de modo que corresponde al reclamante acreditar aquella fecha con el fin de justificar que la reclamación se efectuó dentro del plazo improrrogable de un año. Y tal estabilización de las secuelas es un dato fáctico, objetivo y real que no puede modificarse por el simple hecho de que el reclamante continúe recibiendo cualquier tipo de cuidado o asistencia médica, sino aquellos

destinados a la sanación o estabilización de las secuelas, pero no los paliativos consecuencia precisamente de dicha estabilización.”

La Sentencia del Tribunal Suprem de 22 de febrer de 2012 (núm. de recurs 608/2010) indica “Resulta, pues relevante recordar que la Sentencia 5 de abril de 2010, recurso de casación para la unificación de doctrina 96/2009, reitera lo dicho en la Sentencia de 30 de marzo de 2010, recurso de casación para la unificación de doctrina 103/2008, ambas de esta Sección 4ª, en el sentido de que el “dies a quo” para el ejercicio de la acción de responsabilidad patrimonial será aquel en que se conozca definitivamente los efectos del quebranto” (FJ 5º), es decir, en términos de STS de 27 de abril de 2010, recurso de casación 5477/2005, Sección Sexta, “cuando se conocen los efectos lesivos en el patrimonio del reclamante, momento en el que existe ya la posibilidad de valorar su alcance y extensión” (FJ 2º)”

Per tant, la data d'inici de la prescripció és aquella en què es coneix definitivament els efectes lesius, és a dir, l'abast de les seqüeles, que és una dada fàctica, objectiva i real i no es pot modificar per cap raó. En el cas que ens ocupa, aquesta data és el dia 16 de desembre de 2010, moment en el qual ja existeix un diagnòstic determinat i, per consegüent, ja existeix la possibilitat de valorar l'abast i l'extensió de les lesions sofertes.

Tenint en compte que el dia 16 de desembre de 2010 ja s'havien establitzat les seqüeles, la interposició de la present reclamació de responsabilitat patrimonial el dia 26 de gener de 2012 produeix l'existència de prescripció de l'acció per transcurs de l'any, ja que, en realitat, l'últim dia per a presentar la reclamació era el dia 16 de desembre de 2011.

No obstant això, seguidament i per a millor resolució del cas, passem a entrar en el fons de l'assumpte:

4. Compliment dels estàndards de seguretat

Al punt quilomètric 0,500 de la carretera TP-2031 existeix una tanca biona instal·lada que el dia 5 de juliol de 2009 (dia de la caiguda del senyor XXX) tenia un sistema de protecció del piló d'ancoratge de cautxú, la qual cosa queda acreditada amb les Diligències núm. 512146/2009 AT de la Guàrdia Urbana de Tarragona, així com amb l'informe emès pel Servei d'Assistència al Territori (SAT) de la Diputació de Tarragona de 23 de febrer de 2012.

D'acord amb l'informe emès pel SAT, aquests protectors de cautxú es van instal·lar el dia 17 de juny de 2009, atès que es feia una obra de reforç del ferm i es va elevar la barrera de seguretat posant-se els esmentats protectors. És a dir, que el dia 5 de juliol de 2009 existia un

sistema de protecció per poder evitar, cas de caiguda d'algun vehicle de dues rodes, una col·lisió que provoqués lesions greus.

L'informe de JAS INGENERIA Y PERITACIONES SCP emès el 5 març de 2012 i signat pel senyor XXX –perit judicial amb l'especialitat de reconstrucció d'accidents de tràfic i valoració de danys en vehicles automòbils– recull que les proteccions de cautxú són un element excel·lent per a la reducció de la severitat d'un impacte contra una tanca de seguretat. Així ho indica a l'apartat 7.3 a les conclusions sobre el sistema de protecció quan manifesta que “*Los protectores de caucho desarrollados muestran un excelente comportamiento en los ensayos, en el impacto poste-vigueta. La reducción de la severidad del impacto con la utilización del sistema de protección está alrededor del 60%*” (foli 30 de l'informe de JAS INGENIERIA Y PERITACIONES SCP).

A aquesta conclusió hi arriba tenint en compte els diversos assajos que s'han dut a terme per valorar la incidència de la col·locació d'un sistema de seguretat que eviti l'impacte directe contra la peça metàl·lica que sustenta la barrera protectora de les tanques bona. Aquests assajos realitzats amb un maniquí híbrid III i impactant contra una bigueta d'una tanca metàl·lica demostren l'eficàcia del protector de cautxú, ja que la amplitud de l'acceleració disminueix apreciablement quan la bigueta es troba protegida al igual que augmenta el temps d'interacció en el xoc degut a la disminució de rigidesa de contacte, tal com consta a la figura 7 (folis 28-29 de l'informe de JAS INGENERIA Y PERITACIONES SCP).

Per tant, la protecció de cautxú és un mitjà de seguretat perfectament vàlid per tal d'evitar danys a conductors de vehicles de dues rodes testat i acceptat com a una mesura que disminueix en molt els impactes de persones contra les biguetes de les bones.

No es pot acceptar que la protecció de cautxú estès en males condicions, ja que ha quedat demostrat a través de l'informe del SAT de 23 de febrer de 2012 que la instal·lació d'aquest element de protecció fou el dia 17 de juny de 2009, just 18 dies abans de l'accident del senyor XXX, que fou el 5 de juliol de 2009. Per tant, és impossible que es produís desgast per pas del temps de l'element de seguretat.

Val a dir que les Ordres Circular emeses pel Ministeri de Foment són normes de caire intern de la pròpia Administració de l'Estat i donen cobertura, únicament, a les actuacions dutes a terme per l'esmentada Administració. La resta de les administracions amb vies al seu càrrec poden tenir en compte aquestes recomanacions per tal de millorar la xarxa viària, però en cap cas estan vinculades per les prescripcions que allí s'hi indiquen.

L'Ordre Circular 18/2004 del Ministeri de Foment sobre criteris d'ús de sistemes per a protecció de motociclistes no és d'aplicació a la carretera TP-2031 perquè aquesta no compleix amb el que s'hi disposa.

Segons s'indica a la lletra a) de l'apartat Primer de l'esmentada Ordre, per considerar justificat l'ús de protecció per motoristes de sistemes continus cal que la carretera tingui un límit de velocitat de 60 km/h, la qual cosa no es dona en el cas que ens ocupa perquè la limitació de velocitat al punt quilomètric 0,500 de la carretera TP-2031 és de 50 km/h, tal com consta a les Diligències núm. 512146/2009 AT de la Guàrdia Urbana de Tarragona.

A més, d'acord amb la lletra b) de l'apartat Primer de l'Ordre Circular 18/2004 en casos de carreteres amb limitació inferior a 60 km/h perquè s'instal·lin protectors continus caldrà que es justifiqui la seva necessitat per qüestions relatives a l'explotació o derivades d'una alta accidentalitat, essent que l'Ordre considera que la instal·lació serà de caràcter excepcional.

No ha quedat provat que la carretera TP-2031 sigui l'alta accidentalitat, atès que sol·licitat informe al Servei Català de Trànsit –organisme que res té a veure amb la Diputació de Tarragona– aquest informa, el 9 de gener de 2013, que des de l'any 2009 (any en què es va instal·lar el sistema de seguretat de cautxú contra el qual va impactar el senyor XXX) fins a l'any 2012 només s'havia comptabilitzat un accident amb un ferit al punt quilomètric 0+500 de la carretera TP-2031. Això concorda també amb l'informe emès pel SAT el dia 20 de desembre de 2012, el qual recull que de les dades que disposen en aquest Servei i en relació a la carretera TP-2031, entre Tarragona i Sant Pere i Sant Pau on s'inclou el punt quilomètric 0+500, només consta un accident l'any 2009. Cal entendre que no pot desacreditar-se aquests informes per mitjà d'una impressió de pantalla estreta d'Internet que indica treure les dades del Real Automóvil Club Catalán (RACC), essent que, a més, no seria d'utilitat per a justificar l'existència d'una altra accidentalitat quan el que indica és que el nivell de risc és "Medio Alto".

Per altra banda, la Ordre Circular 18bis/2008 del Ministeri de Foment sobre criteris d'ús de sistemes per a protecció de motociclistes tampoc és de necessària aplicació a la carretera TP-2031, ja que, segons l'apartat Primer lletra d), només s'entén justificada la utilització de sistemes de protecció de tipus continu en carreteres de calçada única amb voral menor a 1,5 metres quan el costat exterior de les alineacions corbes sigui de radi inferior a 200 metres. Però, en el present cas, resulta ser que el radi del revolt és de 300 metres, segons informa el SAT en data 23 de febrer de 2012, i, per això, cal entendre que no és necessari col·locar aquests protectors.

No obstant això, és obvi que qualsevol mesura addicional que es pugui instal·lar per tal d'evitar accidents i danys materials i personals futurs ha d'aplicar-se en la mesura de les possibilitats econòmiques i tècniques de les administracions que ostenten la competència sobre la via. Per això el SAT va instal·lant protectors de cautxú per minimitzar les conseqüències de les persones que puguin patir accidents i topat contra la tanca de seguretat bionica.

Per altra banda, els agents de la Guàrdia Urbana de Tarragona recullen a les Diligències núm. 513146/2009 que el dia del desgraciat accident del senyor XXX el ferm d'aglomerat asfàltic estava en bon estat de conservació, sec i net. En conseqüència, no hi havia cap dany ni cap element al paviment que pogués propiciar la caiguda.

Els testimonis senyors XXX i XXX a preguntes de la instructora de l'expedient indiquen que no recorden que hi hagués cap desperfecte a la carretera, la qual cosa contradiu el que va declarar el reclamant en relació a que hi hagués algun element que propiciés la caiguda. A més, si la carretera hagués estat en mal estat com declara el senyor XXX els seus dos companys haurien caigut abans perquè anaven davant seu, d'acord amb el que van declarar davant la Guàrdia Urbana i la instructora de l'expedient. Val a dir que el senyor XXX declara davant la Guàrdia Urbana que no entenia que havia passat perquè s'acabés produint l'accident (full 3r Diligències núm. 550293/2009) i el senyor XXX els manifesta que pensava que el seu amic XXX s'hauria pogut quedar una mica més enrera i voldria arribar a l'alçada d'ells (full 2n Diligències núm. 550293/2009 de la Guàrdia Urbana de Tarragona). Així doncs, la pròpia valoració dels companys que anaven amb el reclamant no fan més que corroborar el bon estat de la carretera i l'existència d'una possible actuació inadequada del senyor XXX.

A les Diligències esmentades consta "*Sembla ser i segons manifestació dels acompanyants de la víctima, la caiguda va ser fortuïta*" i també recull "*L'accident es localitza en un tram de via recta, en pendent, amb visibilitat suficient per alumbrat públic, limitació de velocitat a cinquanta quilòmetres per hora segons senyal vertical existent, sense obstacles, trobant-se la calçada en bon estat de conservació*" (full 7è i 8é Diligències núm. 513146/2009 AT GUTARRAGON). Per tant, no queda provat que la caiguda es produís per mal estat de la carretera. Al contrari, el que queda provat és el bon estat de la carretera per on transitava el reclamant.

A més, les esmentades Diligències de la Guàrdia Urbana indiquen que tot i ser de nit, hi havia il·luminació suficient per a poder transitar degudament per aquesta via.

En conseqüència, la via per on transitava el reclamant es trobava en òptimes condicions de transitabilitat i, a més, les mesures de seguretat instal·lades a la tanca bionada, és a dir, els protectores de cautxú, són un mitjà adequat per a la protecció dels usuaris de la via.

5. Existència de culpa de la víctima: excés de velocitat

D'acord amb el que recullen les Diligències núm. 550290/2009 ampliàtories de les Diligències núm. 513146/2009 redactades per la Guàrdia Urbana de Tarragona la causa principal de l'accident patit pel

senyor XXX fou la velocitat inadequada del conductor del ciclomotor. A aquesta conclusió és conseqüència de la observació de *“les empremtes d’arrossegament deixades al paviment (uns vint-i-sis metres), doblegament de la primera bigueta, després del xoc amb el ciclomotor (noranta-sis quilograms de tara), posterior arrencament de la seva extremitat superior esquerra i projecció final del cos del conductor fora de la via (sis o set metres més) que denoten una gran pèrdua d’energia en el transcurs de l’accident que fan palès una velocitat inadequada per part del ciclomotor que conduïa XXX”* (full cinquè Diligències 550290/2009).

Per altra banda, les mateixes Diligències ampliàtòries recullen com a causa secundària *“el desgast excessiu dels pneumàtics del ciclomotor que fa que aquestos perdin les seves qualitats d’adherència amb el paviment”* (full cinquè Diligències 550290/2009).

Pel que fa a l’excés de velocitat, el peritatge de JAS INGENERIA Y PERITACIONES SCP, de 5 de març de 2012, –que no es posa en dubte, malgrat el reclamant ho intenti sense aportar cap informe que el contradigui– recull al punt 7.2 el càlcul de la velocitat de circulació del ciclomotor del senyor XXX tenint en compte tant les dades de les Diligències dutes a terme per la Guàrdia Urbana, com les de la seva pròpia inspecció del lloc, que, segons indica el propi perit coincideixen amb les de la Guàrdia urbana de Tarragona (Informe de JAS INGENERIA Y PERITACIONES SCP de 28 d’octubre de 2012).

A l’informe de JAS INGENERIA Y PERITACIONES SCP de 5 de març de 2012 és calcula: l’energia dissipada pel conjunt mòbil-pilot en el seu arrossegament sobre el ferm des de la posició de caiguda fins al primer punt d’impacte contra la biona situada al marge del sentit contrari; l’energia cinètica alliberada en l’impacte per part del ciclomotor contra la bigueta; l’energia dissipada pel mòbil entre el primer punt d’impacte i la seva posició final; l’energia dissipada pel cos del pilot des del primer punt de col·lisió fins al punt d’impacte contra la bigueta en el qual presumptament es produeix la lesió a l’extremitat superior esquerra; l’energia cinètica alliberada a l’impacte del cos del pilot contra la biguera de sustentació de la biona, i l’energia dissipada en el desplaçament del cos del pilot entre el punt de col·lisió contra la bigueta i la posició final després de descendir pel talús situat al marge darrera la biona. Fet això suma l’energia total que intervé, la qual dona com a $E_{total} = 32.761,6$ Juls.

Després de calcular l’energia total que intervé en l’accident passa a calcular la velocitat mínima del ciclomotor. El resultat de la velocitat mínima de circulació del ciclomotor és 70,46 km/h, tenint en compte l’energia total intervinent (E_{total} : 32.761,6 juls), la massa (M: 171 kg) i aplicant la constant $\square 2$ segons la fórmula:

$$V = \sqrt{\frac{2 \times E_{total}}{M}}$$

Es desglossa tots els càlculs de circulació del mòbil a l'apartat 7.2, en concret, als folis 15-21 de l'informe de JAS INGENERIA Y PERITACIONES SCP.

A més, a l'informe pericial es fa un càlcul dels metres recorreguts si la velocitat del ciclomotor hagués anat a 50 km/h (velocitat màxima possible en el tram de via per on circulava). En aquest càlcul, establert al foli 21-22 de l'informe pericial, es dona com a total de metres recorreguts pel mòbil-pilot la distància de 19,4 metres. En aquest cas, aplica la fórmula:

$$E = \frac{\text{Velocitat}^2}{2 \times \mu \times g}$$

On la velocitat és 50 km/h = 13,8 m/s, 2 és la constant, μ és el coeficient d'adherència/fregament que és 0,5 i la g és la gravetat terrestre que és 9,81.

Per adaptar-lo al cas que ens ocupa, el perit, a més, aplica a aquesta distància màxima recorreguda de 19,4 metres el factor corrector fruit de la pendent i conclou que la detenció total el vehicle seria a 21 metres del punt de la caiguda.

Segons indicà la Guàrdia Urbana de Tarragona a les Diligències núm. 513146/2009 AT, des del punt de caiguda del ciclomotor-pilot fins a la primera col·lisió contra la bigueta de la tanca bionca hi havia una distància de 26,9 metres. Per tant, segons els càlculs abans exposats al peritatge, el vehicle-pilot s'hauria parat com a mínim 5 metres abans del primer punt de col·lisió, en conseqüència, no s'hauria produït ni aquesta col·lisió, ni la posterior que va provocar el desgraciat desenllaç amb l'amputació de l'extremitat superior esquerra.

El reclamant va declarar que anava a menys de 50 km/h. Però, amb les dades existents a les Diligències núm. 513146/2009 i les núm. 550290/2009 ampliàtories redactades per la Guàrdia Urbana de Tarragona anteriorment esmentades i tots els càlculs efectuats en l'informe de JAS INGENERIA Y PERITACIONES SCP, queda clar que va existir d'excés de velocitat, la qual no pot ser contrarestada tampoc per les declaracions dels senyors XXX, XXX, ja que no van ni arribar a veure la caiguda del senyor XXX perquè anaven davant seu.

Per tant, el senyor XXX en transitar a més velocitat de l'autoritzada al tram de la carretera TP-2031 i patir la caiguda es va posar en perill a si mateix atès que va impactar amb molta més força de la que hauria estat si hagués transitat a 50 km/h, que era la velocitat establerta per al punt quilomètric 0,500 de l'esmentada carretera.

Quant a l'estat dels pneumàtics del ciclomotor del senyor XXX a les Diligències núm. 550290/2009 de la Guàrdia Urbana de Tarragona consta que el "*desgast excessiu dels pneumàtics del ciclomotor que fa*

que aquestos perdin les seves qualitats d'adherència amb el paviment" també podia haver influït en la caiguda. Per tant, l'esmentada Força instructora considera que existeix una altra causa imputable al senyor XXX que va propiciar el desgraciat accident, la qual cosa és un indicatiu més que el senyor XXX circulava posant-se en perill a sí mateix en no tenir la diligència de fer el canvi de pneumàtics.

L'existència d'actuacions del reclamant que propicien la caiguda i els danys que ha patir suposen el trencament de la relació causal per existència de culpa de la víctima.

La jurisprudència ha establert en reiterades ocasions que la manca de diligència deguda de la persona que reclama produeix el trencament de nexes causal per existència de culpa de la víctima i, per consegüent, suposa que la responsabilitat patrimonial no pugui imputar-se a l'Administració titular de la via. La Sentència núm. 1269/2005, del TSJ de Catalunya, de 9 de desembre, recull "*el recurrente, con su actuación ha interferido en el nexo causal del accidente, [...] ya que la pérdida del control de la motocicleta, que produjo la caída, fue debida a la velocidad que se da como acreditada, y con el debe ser desestimada la demanda.*"

Com també ha indicat la jurisprudència dels tribunals, la prestació per l'administració d'un determinat servei públic i la titularitat per part d'aquesta de la infraestructura material per a la seva prestació no implica que el vigent sistema de responsabilitat patrimonial objectiu de les administracions públiques les converteixi en asseguradores universals de tots els riscos per tal de prevenir qualsevol eventualitat desfavorable o danyosa per als administrats que pugui produir-se amb independència de l'actuar administratiu, ja que en cas contrari, se'l transformaria en un sistema providencialista no contemplat en el nostre ordenament jurídic (STS de 13 de setembre de 2002, entre altres).

6. Quantia de la reclamació

En relació a la quantia reclamada, entenem que la Diputació de Tarragona no ha d'indemnitzar al reclamant amb cap quantia, atès que l'esmentada reclamació es desestima per manca de compliment dels requisits indispensables establerts a la Llei 30/1992.

No obstant això, val a dir que la valoració efectuada a l'escrit presentat pel reclamant a la Diputació de Tarragona el dia 26 de gener de 2012 fa un llistat per desglossar la quantia que reclama com a indemnització, però no ve corroborat per cap informe mèdic pericial, malgrat es va requerir que s'aportés. Per tant, aquesta Administració no dona per provada la quantia que el senyor XXX reclama com a indemnització.

7. Dictamen núm. 2/2014 de la Comissió Jurídica Assessora

La Comissió Jurídica Assessora, examinat l'expedient administratiu de la reclamació de responsabilitat patrimonial presentada pel senyor XXX, en representació del senyor XXX, conclou en el seu dictamen que *"És procedent declarar prescrita la reclamació d'indemnització instada pel Sr. XXX pels danys i perjudicis derivats d'un accident de trànsit a la carretera TP 2031 (PK 0,5, del terme municipal de Tarragona) i que atribueix a l'existència d'una tanca bona."*

A aquesta conclusió hi arriba en considerar, coincidint amb la nostra posició, que el dia 16 de desembre de 2010 (data de la resolució del director provincial de l'INSS d'iniciar un expedient d'incapacitat permanent) constitueix el *dies a quo*, a partir del qual ha de començar a computar-se el termini de prescripció d'un any establert a l'article 142.5 de la Llei 30/1992.

Així, la Comissió entén que *"la resolució conforma el diagnòstic "d'amputació traumàtica d'extremitat superior esquerra, dolor membre fantasma, fractura planell tibial esquerra tractat amb osteosíntesi i bona evolució, sense dèficits ni limitacions. TR. Ansietat.".* Aquest diagnòstic permet conèixer d'una manera objectiva l'abast de les lesions sofertes. És per això que cal considerar que l'escrit presentat el dia 26 de gener de 2012 és extemporani i, per tant, l'acció estaria prescrita, sense que incideixi en aquesta apreciació la tramitació de les diligències prèvies seguides davant el Jutjat d'Instrucció núm. 4 de Tarragona d'acord amb la data d'arxivament provisional de la Interlocutòria de 7 de juliol de 2009."

Per altra banda, és destacable també la interpretació que fa en relació a que els danys soferts pel senyor XXX s'encabeixen en la categoria de danys permanents i no pas continuats, ja que els entén incurables i irreversibles amb unes seqüeles que són objectivables, determinades i que segueixen un procés previsible. Per tal de reforçar la seva posició jurídica cita la Sentència del Tribunal Suprem d'1 de setembre de 2008 que es pronuncia en el sentit exposat de la qual només destacarem el següent: *"Existe un daño permanente aun cuando en el momento de su producción no se haya recuperado íntegramente la salud, si las consecuencias resultan previsibles en su evolución y en su determinación, siendo, por tanto, cuantificables. Por ello, los tratamientos paliativos ulteriores o encaminados a obtener una mejor calidad de vida, a evitar eventuales complicaciones en la salud o a obstaculizar la progresión de la enfermedad no enervan la realidad incontestable de que el daño ya se ha manifestado con todo su alcance (sentencias, ya citadas, de 28 de febrero de 2007 [FJ 2007,3678], F. 2º, y 21 de junio del mismo año [RJ 2007,6013], F. 3º)".* Vista aquesta jurisprudència, considera que és raonable que l'abast de les lesions que va patir el reclamant ja es coneixés el dia 16 de desembre de 2010.

Val a dir, per últim, que la Comissió és del parer que malgrat en matèria de prescripció sempre ha adoptat un criteri de flexibilitat en atenció al principi *pro actione*, aquesta interpretació no pot comportar la negació

sistemàtica de la institució de la prescripció, ja que això equivaldria a ignorar-la i contravindria el principi de seguretat jurídica. Per això, en el cas que ens ocupa i vist el contingut de l'expedient i la jurisprudència existent cal entendre que existeix prescripció de l'acció.

Atès que aprecia l'existència de la prescripció, ja no entra en el fons que es planteja a la reclamació.

En conseqüència, **S'ACORDA:**

1. Aixecar la suspensió del present expedient de reclamació de responsabilitat patrimonial iniciat pel senyor XXX, en representació del senyor XXX, contra la Diputació de Tarragona.
2. Desestimar, d'acord amb els fonaments de dret exposats, la reclamació de responsabilitat patrimonial presentada pel senyor XXX, en representació del senyor XXX, contra la Diputació de Tarragona pels danys soferts.
3. Trametre còpia del dictamen núm. 2/2014 emès per la Comissió Jurídica Assessora a l'interessat.
4. Notificar-ho a l'interessat i a la Comissió Jurídica Assessora.

Regim de recursos

- Recurs contenciós administratiu, en el termini màxim de 2 mesos des de l'endemà de la notificació, davant del Jutjat Contenciós Administratiu de Tarragona.
- De manera alternativa i potestativa, recurs de reposició en el termini màxim d'1 mes des de l'endemà de la notificació, davant del president d'aquesta Corporació.

SERVEI D'ASSISTÈNCIA AL MUNICIPI-SAM

Medi Ambient, Salut Pública i Territori

PUNT 4.- PROPOSTA DE CONCESSIÓ D'UNA PRÒRROGA PER A LA JUSTIFICACIÓ D'UNA SUBVENCIÓ CONCEDIDA A L'AJUNTAMENT DE LES PILES PER A LA PROMOCIÓ DE LA SALUT PÚBLICA. CONVOCATÒRIA 2012.

EXPOSICIÓ DE FETS

1.- Per acord de la Junta de Govern, de data 27 de gener de 2012, la Diputació de Tarragona va aprovar la convocatòria de subvencions per actuacions del programa de promoció de la salut pública per l'exercici 2012 i publicada al BOPT, núm. 49 de data 28 de febrer de 2012.

2.- Per acord de la Junta de Govern, de 29 de juny de 2012, la Diputació de Tarragona va concedir a l'Ajuntament de les Piles una subvenció de 7.498,11 € amb càrrec a la partida 2013/1200/313/76206/02.

3.- En data 21 de desembre de 2013, (RE 1-2014-000666-2 de data 11/01/2014), l'Ajuntament de les Piles sol·licita una pròrroga per a la justificació de l'actuació, ja que preveu que a 31 de desembre de 2013 no podrà justificar.

FONAMENTS DE DRET

1.- La concessió de pròrroga es preveu a la base novena de la present línia de subvenció i a l'article 70 del RD 887/2006, de 21 de juliol. L'esmentat article determina que l'ampliació del termini per a la justificació no excedirà de la meitat del termini concedit i sempre que no es perjudiquin interessos de tercers. Per tot això es considera ajustat a les bases i a la normativa de subvencions esmentada la concessió d'una pròrroga fins el 30 de setembre de 2014.

2.- Les condicions i procediment per a la concessió de l'ampliació són els establerts a l'art. 49 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i Procediment Administratiu comú.

En conseqüència, **S'ACORDA:**

Primer.- Concedir a l'Ajuntament de les Piles una pròrroga fins el 30 de setembre de 2014, per a la justificació de la subvenció per a la promoció de la salut pública, concedida per acord de la Junta de Govern de 29 de juny de 2013, amb un import de subvenció concedida de 7.498,11 € amb càrrec a la partida 2013/1200/313/76206/02.

Segon.- Notificar aquest acord a l'Ajuntament de les Piles i traslladar-lo a la Intervenció General de la Diputació.

SERVEI D'ASSISTÈNCIA AL CIUTADÀ-SAC

Cultura

PUNT 5.- PROPOSTA DE RECTIFICACIÓ D'ERROR MATERIAL DE L'ACORD DE LA JUNTA DE GOVERN DE DATA 24 DE GENER DE 2014 DE CONCESSIÓ DE PRÒRROGA PER A LA JUSTIFICACIÓ DE LA SUBVENCIÓ A L'AJUNTAMENT DE VILAVERD.

FETS:

La Junta de Govern de la Diputació de Tarragona, en data 24 de gener de 2014, va acordar la concessió d'una ampliació del termini per a

presentar la documentació justificativa de diverses subvencions concedides a diversos ajuntaments.

S'ha detectat que, per una errada material, el concepte de la subvenció que consta a la concessió de pròrroga corresponent a l'Ajuntament de Vilaverd no correspon al concepte real que figura en l'Acord de concessió de data 24/07/2012.

FONAMENTS DE DRET

1. Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions.
2. Reial Decret 887/2006, de 21 de juliol pel qual s'aprova el reglament de la Llei general de subvencions.
3. Bases generals i bases específiques de Subvencions de la Diputació de Tarragona
4. Bases d'execució del pressupost de la Diputació de Tarragona.
5. Normativa aplicable de la Llei general pressupostaria, la Llei de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, en matèria de procediment, i el Reglament d'obres, activitats i serveis dels ens locals en tot allò que no sigui contrari a la Llei general de subvencions.

En conseqüència, **S'ACORDA:**

Primer. Rectificar el concepte que consta a l'acord de concessió de pròrroga de la justificació de la subvenció de l'Ajuntament de Vilaverd on hi diu "Enderroc edifici de la sala parroquial per construcció d'un equipament públic cultural", i fer-hi constar "Arranjament antics safareigs públics".

Segon. Notificar-ho a l'interessat i a la intervenció general per al seu coneixement.

SERVEIS INTERNS

Contractació, Aprovisionaments i Expropiacions

PUNT 6.- PROPOSTA D'APROVACIÓ DE LA 2a. I ÚLTIMA PRÒRROGA DEL CONTRACTE DEL SERVEI DE MANTENIMENT DE LES INSTAL·LACIONS DE CLIMATITZACIÓ DEL MUSEU D'ART MODERN DE LA DIPUTACIÓ DE TARRAGONA.

EXPOSICIÓ DE FETS

1. Per acord de Junta de Govern, de data 17 de desembre de 2010, es va adjudicar el contracte del servei de manteniment de les instal·lacions de climatització del Museu d'Art Modern de la Diputació de Tarragona, a l'empresa CLIMATITZACIÓ SAUFER, SL, amb una vigència inicial a partir de l'1 de gener de 2011, de dos anys, amb la possibilitat de pròrroga per dos anys més.
2. Per acord de Junta de Govern, de data 14 de desembre de 2012, es va aprovar la 1a pròrroga de l'esmentat contracte, a partir de l'1 de gener de 2013 fins el 31 de desembre de 2013.
3. Per escrit de data 27 de gener de 2014 (registre d'entrada 1-2014-002307-1 de 28 de gener de 2014), l'empresa adjudicatària del contracte demana la pròrroga del contracte, per un any més.
4. En data 28 de gener de 2014, la directora del Museu d'Art Modern de la Diputació de Tarragona informa favorablement la sol·licitud de la pròrroga del contracte, demanada per l'empresa CLIMATITZACIÓ SAUFER, SL, amb una valoració estimada de DEU MIL NOU-CENTS VINT-I-TRES EUROS AMB CINQUANTA-VUIT CÈNTIMS (10.923,58 euros) IVA inclòs, i que el seu pagament es podrà atendre amb càrrec a l'aplicació pressupostària número 2014-2011-333-21300-01 (núm. d'operació 2014002436).
5. La Intervenció General en data 3 de febrer de 2014, ha emès l'oportú informe favorable de fiscalització prèvia, que consta en l'expedient, en el qual fan constar que la despesa derivada de la segona pròrroga d'aquest contracte anirà amb càrrec a l'aplicació pressupostària 2014-2011-333-21300-01 (núm. d'operació 2014002436-AD) del pressupost de la Diputació.

FONAMENTS DE DRET

1. D'acord amb el que preveu l'article 23.2 de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic, preveu que la concessió d'aquesta pròrroga s'ha d'acordar per l'òrgan de contractació.
2. La clàusula 8a del Plec de clàusules administratius particulars preveu la durada del contracte i l'apartat f) del quadre de característiques del contracte (annex 1) del Plec de clàusules administratius, diu el següent:
“f) Durada del contracte.
Dos (2) anys, prorrogable per dos (2) anys més.
3. La competència per aprovar les pròrroques dels contractes, correspon a la Junta de Govern, d'acord amb la delegació de competències del President efectuada per decret de Presidència núm. de registre 1.2011-1583 de data 25 de juliol de 2011.

En conseqüència, **S'ACORDA:**

Primer. Aprovar la 2a i última pròrroga del contracte del servei de manteniment de les instal·lacions de climatització del Museu d'Art Modern de la Diputació de Tarragona, subscrit amb l'empresa **CLIMATITZACIÓ SAUFER, SL**, amb efectes des de l'1 de gener de 2014 fins el 31 de desembre de 2014.

Segon. Abonar la despesa derivada de la 2a i última pròrroga d'aquest contracte de **DEU MIL NOU-CENTS VINT-I-TRES EUROS AMB CINQUANTA-VUIT CÈNTIMS (10.923,58 euros)** IVA inclòs, amb càrrec a l'aplicació pressupostària **2014-2011-333-21300-01**.

Tercer. Notificar aquesta resolució a l'empresa adjudicatària.

Quart. Comunicar-ho a la Intervenció General, a l'Àrea del Servei d'Assistència al Ciutadà i al Museu d'Art Modern.

Règim de Recursos:

- Recurs contenciós administratiu, en el termini màxim de 2 mesos des de l'endemà de la notificació, davant del Jutjat Contenciós Administratiu de Tarragona.
- De manera alternativa i potestativa, recurs de reposició, en el termini màxim d'1 mes des de l'endemà de la notificació, davant del president de la Diputació.

El President comenta als Srs. Diputats que segons informe emes pel director de l'Àrea del Servei d'Assistència al Territori i per la Cap del Servei de Contractació, cal retirar de l'Ordre del Dia de la Junta de Govern els següents punts per documentació sobrevinguda en els expedients, de certificacions de regularització de les revisions de preus dels contractes:

PUNT 7.- PROPOSTA D'APROVACIÓ DE LA LIQUIDACIÓ DEL CONTRACTE DEL SERVEI DE SEGA I ESBROSSADA DE CUNETES I MARGES A LES CARRETERES DE LA DIPUTACIÓ DE TARRAGONA, LOT 2 – COMARQUES: TARRAGONÈS – BAIX CAMP, PRIORAT, CONCA DE BARBERÀ, ALT CAMP I BAIX PENEDÈS I DEVOLUCIÓ DE LA GARANTIA CONSTITUÏDA PER L'EMPRESA ADJUDICATÀRIA .

PUNT 8.- PROPOSTA D'APROVACIÓ DE LA LIQUIDACIÓ DEL CONTRACTE DEL SERVEI D'ASSISTÈNCIA DE MAQUINÀRIA D'OBRES PÚBLIQUES PER A LA CONSERVACIÓ DE CARRETERES DE LA DIPUTACIÓ DE TARRAGONA, LOTS 1, 2, 3, 4 I 5 I DEVOLUCIÓ DE LA GARANTIA CONSTITUÏDA PER L'EMPRESA ADJUDICATÀRIA .

Els Diputats en queden assabentats

INTERVENCIÓ

PUNT 9.- PROPOSTA D'APROVACIÓ DE JUSTIFICANTS DE DESPESES I REONEIXEMENT D'OBLIGACIONS (FACTURES).

EXPOSICIÓ DE FETS:

1. La Intervenció ha rebut diverses relacions de conformitat que inclouen factures conformades pels responsables dels departaments de la Diputació.

2. Un cop revisades i fiscalitzades les factures i les relacions de conformitat, s'han emès les relacions comptables d'obligacions reconegudes per tal d'aprovar les factures i les certificacions d'obres.

FONAMENTS DE DRET:

Decret de data 25 de juliol de 2011, núm. 1-2011-1583 de delegació de competències.

2. Les Bases d'Execució del pressupost vigents que regulen el reconeixement i liquidació d'obligacions.

S'ACORDA:

1. Aprovar les factures incloses en les relacions amb càrrec al pressupost de l'exercici 2014 que es relacionen i s'annexen a l'expedient, per un import total de **85.184,36 €** ja que es disposa de crèdit suficient en les aplicacions pressupostàries corresponents:

<u>Secretaria - Intervenció-Tresoreria</u>	9.672,85 €
Rel.núm. 00059	3.623,59 €
Rel.núm. 00051	76,31 €
Rel.núm. 00082	5.972,95 €
<u>Serveis Interns</u>	1.141,75 €
Rel.núm. 00057	1.141,75 €
<u>Recursos Humans i PAO</u>	22.804,25 €
Rel.núm. 00069	22.804,25 €
<u>SAM</u>	1.532,72 €
Rel.núm. 00070	1.532,72 €
<u>Gestió Coneixement i Qualitat</u>	37.751,00 €
Rel.núm. 00063	3.231,91 €
Rel.núm. 00065	130,81 €

Rel.núm. 00079	34.388,28 €
SAC	12.281,79 €
Rel.núm. 00053	2.724,75 €
Rel.núm. 00062	408,21 €
Rel.núm. 00049	3.613,48 €
Rel.núm. 00064	2.863,36 €
Rel.núm. 00030	839,55 €
Rel.núm. 00086	1.832,44 €

2. Ordenar el pagament de les relacions anteriors perquè per part de la Tresoreria s'abonin els imports corresponents.

PUNT 10.- PROPOSTA D'APROVACIÓ DE FACTURES TRAMITADES D'ACORD AMB LA CIRCULAR D'INTERVENCIÓ 2/2010.

- Rel. 00041 – Coneixement i Qualitat

1. La Intervenció ha rebut la relació a l'aprovació núm. 00041 de l'Àrea de Coneixement i Qualitat per a la seva revisió i fiscalització. Aquesta relació inclou la factura que s'indica, annexa a l'expedient:

Tercer	Concepte	Import
Netics Comunications S.L.U	Manteniment Cisco Catalyst	4.291,87 €

Aplicació pressupostària proposada: 2014/9020/920/21600-01

2. La Intervenció ha emès Informe de fiscalització en el sentit següent:

Es compleixen els requisits bàsics de fiscalització limitada prèvia establerts en la Instrucció de Control Intern per a aquest tipus d'expedient: el crèdit de l'aplicació pressupostària és suficient per fer front a la despesa i l'òrgan competent per a l'aprovació d'aquest tipus d'expedient és la Junta de Govern.

La despesa a la què fa referència aquest Informe-proposta, s'hauria d'haver tramitat mitjançant proposta de despesa de contractació menor d'acord amb la Base 31 d'Execució del Pressupost de l'exercici 2013. Aquesta tramitació s'ha obviat i s'ha presentat directament la factura per a la seva fiscalització i pagament.

D'acord amb la circular d'Intervenció 2/2010, aquesta Intervenció ha de requerir a l'òrgan gestor per a que emeti informe al respecte. El cap de secció de Comunicacions ha emès informe corresponent que s'annexa a l'expedient.

Correspon a la Junta de Govern decidir si s'ha de seguir la tramitació normal de l'expedient corresponent i, en conseqüència, si s'ha d'aprovar la despesa així com l'ordenació del pagament.

3. Un cop revisada la documentació i d'acord amb els informes emesos pel departament gestor i per la Intervenció,

S'ACORDA:

Aprovar i ordenar el pagament de la factura que s'indica, a càrrec de l'aplicació pressupostària corresponent, i seguir la seva tramitació:

Tercer	Concepte	Import
Netics Communications S.L.U	Manteniment Cisco Catalyst	4.291,87 €

Aplicació pressupostària : 2014/9020/920/21600-01

- Relació 00072 –SAC – CPEE St.Rafael

1. La Intervenció ha rebut la relació d'aprovació núm. 00072 de l'Àrea del SAC – CPEE Sant Rafael, per a la seva revisió i fiscalització. Aquesta relació inclou la factura que s'indica, annexa a l'expedient:

Tercer	Fra. / Concepte	Import
CITSE, SA	MTO/001081–01.01.2014-01-31 Quota manteniment alarma/2014	2.552,24 €

Aplicació pressupostària proposada: 2014/2021/321/21200-01

2. La Intervenció ha emès Informe de fiscalització en el sentit següent:

Es compleixen els requisits bàsics de fiscalització limitada prèvia establerts en la Instrucció de Control Intern per a aquest tipus d'expedient: el crèdit de l'aplicació pressupostària és suficient per fer front a la despesa i l'òrgan competent per a l'aprovació d'aquest tipus d'expedient és la Junta de Govern.

La despesa a la què fa referència aquest Informe-proposta, s'hauria d'haver tramitat mitjançant proposta de despesa de contractació menor amb tres pressupostos de conformitat amb la Base 31 d'Execució del Pressupost de l'exercici 2013. Aquesta tramitació s'ha obviat i s'ha presentat directament la factura per a la seva fiscalització i pagament.

D'acord amb la circular d'Intervenció 2/2010, aquesta Intervenció ha de requerir a l'òrgan gestor per a que emeti informe al respecte. La directora del CPEE Sant Rafael ha emès l'informe corresponent que s'annexa a aquesta proposta.

Correspon a la Junta de Govern decidir si s'ha de seguir la tramitació normal de l'expedient corresponent i, en conseqüència, si s'han d'aprovar la despesa així com l'ordenació del pagament.

3. Un cop revisada la documentació i d'acord amb les informes emesos pel departament gestor i per la Intervenció,

S'ACORDA:

Aprovar i ordenar el pagament de la factura que s'indica a càrrec de l'aplicació pressupostària corresponent i seguir la seva tramitació:

Tercer	Fra. / Concepte	Import
CITSE, SA	MTO/001081-01.01.2014-01-31 Quota manteniment alarma/2014	2.552,24 €

Aplicació pressupostària : 2014/2021/321/21200-01

PUNT 11.- PROPOSTA D'APROVACIÓ DE COMPTES JUSTIFICATIUS DE BESTRETA DE CAIXA FIXA.

Vist el compte justificatiu de Bestreta de Caixa Fixa presentada segons relació comptable que s'annexa a l'expedient, atès que han estat degudament conformades pel personal autoritzat i es disposa de crèdit suficient per a la seva aplicació vigent al pressupost, éssent l'import total de **481,33 EUROS (€)** segons detall següent,

S'ACORDA:

1.- Aprovar les relacions següents:

CORPORACIÓ	481,33 €
Núm. 00085 (EAD de Reus).....	481,33 €

2.- Es procedeixi, per part de la Tresoreria, a la reposició dels fons en la respectiva caixa i per l'import relacionat.

No havent-hi més assumptes a tractar s'aixeca la sessió quan són les onze del matí, jo la Secretària dono fe.